

ling, Ministerrådet og Domstolen. Efter fusionstraktatens ikrafttræden 1. juli 1967 er disse organer nu identiske med de tre europæiske fællesskabers fælles Kommission, Forsamling, Råd og Domstol. Den høje Myndighed (Kommissionen) er ansvarlig for opfyldelsen af de i traktaten fastlagte mål (artikel 8). Det fastslås endelig i artiklerne 14 og 15, at Myndigheden (Kommissionen) udøver sine funktioner ved fremsættelse af motiverede

beslutninger, som er bindende i alle enkelt-heder,

henstillinger, som er bindende for så vidt angår formål, men ikke med hensyn til midler, samt

udtalelser, som ikke er bindende.

I tilknytning til Den høje Myndighed (Kommissionen) oprettes et Rådgivende Udvalg (artikel 18), hvis medlemmer udpeges af Rådet med ligelig repræsentation af producenter, arbejdere, forbrugere og handlende, som udpeges i deres personlige kapacitet. For producenterne og arbejdernes vedkommende af organisationer, som af Rådet på forhånd er valgt hertil.

Kapitel 3-5

Disse kapitler omhandler Den parlamentariske Forsamling, Rådet og Domstolen, der som nævnt er fælles for EKSF, EØF og EURATOM. Artikel 28 indeholder de nærmere regler for Rådets afstemninger, således bestemmelsen om, at alle de dispositioner foretaget af Den høje Myndighed (Kommissionen), som ifølge traktaten kræver Rådets indforståelse, kun er godkendt, hvis et flertal af Rådets medlemmer, herunder mindst ét af de medlemslande, hvis produktion af kul og stål udgør mindst $\frac{1}{6}$ af Fællesskabets samlede produktion, har tiltrådt, hvilket i praksis vil sige, at Tyskland og Frankrig ikke kan nedstemmes af de øvrige medlemslande.

Tredie del

Økonomiske og sociale bestemmelser

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser. I artikel 46 fastslås Den høje Myndigheds beføjelser til at konsultere regeringerne, de interesserede virksomheder, arbejdere, forbrugere m. v. og til at modtage forslag eller bemærkninger fra disse. Myndigheden skal herigennem bl. a. følge markedsudviklingen, opstille programmer for pro-

duktion og forsyning på kort og lang sigt. Ifølge artikel 47 kan Myndigheden indhente de nødvendige oplysninger og kan pålægge virksomheder, der unddrager sig oplysningspligten, bøder. Artikel 48 fastslår, at virksomhedernes ret til at danne organisationer ikke berøres af traktaten, idet medlemskab af sådanne organisationer dog skal være frivilligt.

Kapitel 2

Finansielle bestemmelser. Artikel 49 fastslår, at Den høje Myndighed (Kommissionen) skaffer sig de nødvendige midler, dels ved at lægge afgifter på produktionen af kul og stål, dels ved optagelse af lån. Den kan dog også modtage tilskud. Afgifterne er tænkt at skulle dække dels de administrative udgifter, dels den økonomiske bistand, som Den høje Myndighed efter traktatens artikel 56 kan yde til arbejdere, der rammes af arbejdsløshed som følge af den tekniske udvikling, og de lån som ifølge artikel 54 kan ydes til godtgørelse af investeringsprogrammer, samt endelig den i artikel 55 omhandlede økonomiske bistand til teknisk og økonomisk forskning. Afgiften fastsættes årligt på de forskellige produkter i henhold til deres gennemsnitlige værdi og må ikke overstige 1 pct., medmindre Rådet med $\frac{2}{3}$'s majoritet godkender dette. De af Den høje Myndighed (Kommissionen) optagne lån må kun anvendes til ydelse af lån, og Myndigheden kan gennem sin lånevirkomhed oparbejde en reservefond med det formål at nedbringe udgifterne.

Kapitel 3

Investeringer og finansiel støtte. I artikel 54 bestemmes det, at Myndigheden (Kommissionen) kan lette investeringer ved långivning til virksomheder eller ved at garantere lån.

Myndigheden (Kommissionen) kan kræve forhåndsmeddelelser om virksomhedernes investeringsprogrammer. Hvis Myndigheden (Kommissionen) finder, at finansieringen af et projekt eller dets følgende drift vil kræve subsidier, beskyttelse, diskrimination eller andet i strid med traktaten, får udtalelsen karakter af en beslutning, hvorefter det er virksomheden forbudt at anvende andre end virksomhedens egne midler ved gennemførelsen af projektet. Artikel 55 bestemmer, at Den høje Myndighed (Kommissionen) skal opmuntre forskningsarbejder og fastlægger, på hvilke områder der kan ydes økonomisk bistand hertil, medens ar-